

Aneks

[PONTIFICIUM CONSILIUM DE LEGUM TEXTIBUS,
*Decretum de recursu super congruentia inter legem
particularem et normam codicalem* (29.04.2000),
ComCan 32 (2000), nr 2, s. 162-167]

Tłumaczenie: P. Lewandowski

DECRETUM de recursu super congruentia inter legem particularem et normam codicalem

1. Having taken note of the question
“*Whether in the light of cann. 281,
§ 1 and 1274, § 1 Guideline 12 from
the Charter of Priests Remunera-
tion Fund of the Diocese of XXX is
in accordance with universal law*”,
presented by letter dated February
1, 2000, from the Reverend Procu-
rator/Advocate for a priest incardi-
nated in the Diocese of XXX, such
letter being protocolled by this
Pontifical Council for Legislative
Texts as N. 7194/2000.
2. Having clarified that the formal re-
quest of the Procurator/Advocate for
an “official interpretation” must be
understood, obviously, in the sense
that there must be a pronounce-
ment concerning the *conformity* of
the particular norm to the universal

DEKRET o rekursie odnoszącym się do zgodności pomiędzy prawem partykularnym a normą kodeksową

1. Biorąc pod uwagę wątpliwość: „Czy
w świetle kan. 281 § 1 i 1274 § 1
Wytyczna 12 z Karty Funduszu
Wynagrodzeń Kapłanów Diecezji
XXX jest zgodna z prawem po-
wszechnym”, przedstawioną w pi-
śmie z dnia 1 lutego 2000 r. Wie-
lebnego Prokuratora /Adwokata
księdza inkardynowanego do Die-
cezji XXX, które to pismo zostało
zaprotokołowane przez Papieską
Radę ds. Tekstów Prawnych jako
N. 7194/2000.
2. Mając jasność, że formalna prośba
Prokuratora/Adwokata o „oficjal-
ną interpretację” winna być rozu-
miana, oczywiście, w tym sensie,
że musi istnieć orzeczenie odnośnie
do zgodności prawa partykularnego
z prawem powszechnym Kościoła,

- laws of the Church, pursuant to Art. 158 of the Ap. Const. *Pastor bonus*.
3. Having examined carefully the documentation forwarded to this Dicastery and having verified in particular that Guideline 12 of the new Charter provides that *"It is the Policy of the Priest's Remuneration Fund to adjust payments from the Fund in accordance with the full or part pension that a Priest might receive or be entitled to receive. Priests who are eligible to apply for a pension are expected to apply for this benefit for the common good. Remuneration benefits payable under these guidelines will be adjusted accordingly"*, and that this Guideline substantially reproduces what had already been determined by Guideline 21 of the previous norms for the Priests Remuneration Fund (1976).
 4. Having verified in law that, in actuation of that which had been foreseen by the Second Vatican Council in the decree *Presbyterorum Ordinis* (nn. 20-21), the universal laws of the Church and canonical scholarship have individuated the following points of reference for an equitable system for the support of clergy:
 - 4.1. The first paragraph of can. 1274 establishes that every diocese is to arrange for the establishment of a special fund *"in accordance with can. 281, for the support of the clergy who serve the diocese, unless they are otherwise provided for"*. While reference is made to can. 281 in its entirety, it is the first paragraph of that canon that is of interest in the case at hand: *"Since clerics dedicate themselves*

stosownie do art. 158 konstytucji apostołskiej Pastor Bonus.
 3. Po uważnym zbadaniu dokumentacji przekazanej do Dykasterii i po sprawdzeniu, w szczególności, że Wytyczna 12 nowej Karty stanowi, iż *„Polityką Funduszu Wynagrodzeń Kapłanów jest wyrównywanie płatności z Funduszu stosownie do pełnej lub częściowej emerytury, którą kapłan może otrzymywać lub być uprawniony do otrzymywania. Od kapłanów kwalifikujących się do otrzymywania emerytury oczekuje się ubiegania o to świadczenie dla dobra wspólnego. Należyne świadczenie na podstawie tych wytycznych zostanie odpowiednio zrównoważone”* oraz tego, że niniejsze Wytyczne zasadniczo powielają to, co zostało już określone przez Wytyczną 21 poprzednich norm Funduszu Wynagrodzenia Kapłanów (1976).
 4. Po zweryfikowaniu w prawie, że uruchomienie tego, co zostało przewidziane przez Sobór Watykański II w dekreście *Presbyterorum ordinis* (nr 20-21), prawo powszechnie Kościoła i wiedza kanoniczna stanowią zindywidualizowanie następujących punktów odniesienia do systemu godziwego utrzymania duchownych:
 - 4.1. Pierwszy paragraf kan. 1274 stanowi, że każda diecezja powinna podjąć działanie w celu ustanowienia specjalnej instytucji *„na rzecz utrzymania duchownych, którzy pełnią służbę dla dobra diecezji, zgodnie z postanowieniem kan. 281, chyba że inaczej temu zaradzono”*. Choć jest tu odniesienie do kan. 281 w całej jego rozciągłości, to pierwszy paragraf tego kanonu stanowi przedmiot zainteresowania:

to the ecclesiastical ministry, they deserve the remuneration that befits their condition, taking into account both the nature of their office and the conditions of time and place. It is to be such that it provides for the necessities of their life and for the just remuneration of those whose services they need”.

The distinct emphases of the two canons are easily identifiable. Can. 281, § 1 speaks of the exercise of ministry without any reference to service in favor of the diocese, an element that is specified, in contrast, in can. 1274. While can. 281 creates a generic right, can. 1274, in the specific context of the diocesan institute or fund, refers more narrowly to clergy who render service to the diocese. One notes, moreover, that can. 1274, § 1 does not foresee a “national” institute for the remuneration of priests, but only for other purposes (cfr. § 4).

The fact that can. 281 is found in the chapter of Book II that sets forth the obligations and rights of clergy leads to the logical conclusion that remuneration is a *right*: a cleric has a right to adequate remuneration.

In establishing the “source” of that remuneration, can. 1274 follows an approach that leaves open many possibilities and does not impose a direct correspondence between remuneration and those for whose advantage a cleric exercises his ecclesiastical ministry.

The above-cited provisions involve a general affirmation that is quite relevant: the remuneration of which can. 281 speaks cannot be considered

„Wypełniając kościelną posługę, duchowni zasługują na wynagrodzenie odpowiednie ich pozycji, z uwzględnieniem zarówno natury ich zadania, jak również okoliczności miejsca i czasu, dzięki któremu mogliby zaspokoić potrzeby własnego życia, a także wynagrodzić tych, których pomocy potrzebują”.

Wyraźne akcenty dwóch kanonów są łatwo rozpoznawalne. Kan. 281 § 1 mówi o wykonywaniu posługi, bez jakiegokolwiek odniesienia do służby na rzecz diecezji, elementu, który jest określony w przeciwieństwie do tego w kan. 1274. Podczas gdy kan. 281 tworzy ogólne prawo, kan. 1274, w określonym kontekście diecezjalnego instytutu lub funduszu, w sposób zawężony odnosi się do duchownych, którzy pełnią służbę dla diecezji. Zauważa się ponadto, że kan. 1274 § 1 nie przewiduje krajowego instytutu wynagrodzenia kapłanów, ale tylko dla innych celów (por. § 4).

Fakt, że kan. 281 znajduje się w rozdziale Księgi II, która określa obowiązki i prawa duchownych, prowadzi do logicznego wniosku, że wynagrodzenie jest *prawem*: duchowny ma prawo do odpowiedniego wynagrodzenia.

Przy ustalaniu „źródła” tego wynagrodzenia, kan. 1274 podąża za poglądem, który pozostawia otwartych wiele możliwości i nie narzuca bezpośredniego związku między wynagrodzeniem a tymi, dla korzyści których duchowny sprawuje swoją kościelną posługę.

Cytowane wyżej przepisy obejmują ogólne stwierdzenie, które jest dość istotne: wynagrodzenie, o którym mówi kan. 281, nie może

to be a “stipend” that is, it is not to be considered compensation for work performed, agreed upon and measured in relationship to either the quantity or the quality of the services rendered.

A diocesan system for remuneration is extended to all those priests who exercise in service of the diocese some “ministry” as that concept is determined in its concrete aspects by particular law; that same legislation, moreover, is required to establish the parameters for remuneration and any incidental factors relating to the same, taking into account two legal points of reference: the nature of the office and the circumstances of time and place.

- 4.2. The remuneration that the Church must ensure for the cleric who dedicates himself to the exercise of ministry according to the mandate of the Bishop is not measurable according to the criteria of commutative justice, that is, of reciprocity and of proportionality with respect to the particular services rendered by the cleric. The Church, in fact, is not called upon to ensure a “stipend” (can. 281, § 1 uses, in fact, the term “*remuneratio*”, which expresses a different concept than “*stipendio*”) for the work or works performed by the cleric, but guarantees to the cleric honest sustenance, whatever might be the assignment (or assignments) that he receives from the Bishop, so that he might continue to exercise his ministerial service, requiring the total giving of himself and his time, in serenity and complete liberty.

być uważane za „pensję”, to znaczy, że nie należy uważać tego jako wyrównanie za wykonaną pracę, uzgodnione i odmierzone w odniesieniu do każdej ilości lub jakości świadczonych usług.

Diecezjalny system wynagrodzenia jest rozszerzony na wszystkich tych kapłanów, którzy pozostają w służbie diecezji jako „szafarze”, posługa ta jest określona w konkretnych aspektach prawa partykularnego; od samego ustawodawstwa, co więcej, wymaga się ustalenia kryteriów wynagrodzenia i wszelkich przypadkowych czynników odnoszących się do tego samego, biorąc pod uwagę dwa prawne punkty odniesienia: naturę zadania oraz okoliczności czasu i miejsca.

- 4.2. Wynagrodzenie, jakie Kościół musi zapewnić duchownemu, który poświęca się wykonywaniu posługi zgodnie z upoważnieniem biskupa nie jest obliczalne zgodnie z kryteriami sprawiedliwości wymiennej, czyli wzajemności i proporcjonalności w odniesieniu do poszczególnych posług wykonanych przez duchownego. Kościół, w rzeczywistości nie jest powołany do zapewnienia „pensji” (kan. 281 § 1 faktycznie używa pojęcia „*remuneratio*”, które wyraża inną koncepcję niż „*stipendio*”) za pracę lub prace wykonywane przez duchownego, ale zapewnienia duchownemu godziwego utrzymania, niezależnie od przydzielonego zadania (lub zadań), otrzymanego od biskupa, aby mógł nadal wykonywać swoją szafarską posługę, wymagającą całkowitego oddania siebie i swojego czasu, w spokoju i pełnej wolności.

From this perspective, one sees the radical difference between the “*remuneration*” given to a cleric and the *salary* or *stipend* paid to the laity: above all, it is not the quantity of services performed that needs to be recognized and proportionately compensated, but rather the person of the cleric, who offers his services, or should offer his services, for reasons other than those which would motivate the average laborer.

- 4.3. The Code of Canon Law, in accord with what has already been presented, leaves open a vast array of possibilities regarding the “sources” from which it is legitimate to receive the “*quantum*” necessary for the remuneration of clergy. Canon 1274, § 1, in fact, speaks of a diocesan institute for the support of the clergy, “*unless they are otherwise provided for*”. Based on that phrase, one can deduce that the remuneration of a cleric may come from other sources, whether taken singularly or pooled together. Schematically, there are three types of sources for the necessary sustenance:

- a) ecclesiastical entities for which the priests exercise their ministry, whether full-time or part-time;
 - b) subjects from which the priests receive what corresponds to a true and proper stipend, or a pension, according to the norms in force of the relevant juridical order;
 - c) the diocesan institute or fund.
- It is recognized that, in practice, there are priests who simultaneously provide services to a number of

Z tej perspektywy widać radykalną różnicę między „*wynagrodzeniem*” zapewnianym duchownemu a *wypłatą* lub *pensją* przekazywaną osobie świeckiej: przede wszystkim to nie jest ilość wykonywanych usług, które muszą być rozpoznane i proporcjonalnie kompensowane, ale raczej osoba duchownego, który oferuje swoje usługi lub powinna oferować swoje usługi, z powodów innych niż te, które motywują przeciętnego pracownika.

- 4.3. Zgodnie z tym, co zostało już przedstawione, Kodeks Prawa Kanonicznego pozostawia otwarty szeroki wachlarz możliwości w zakresie „źródeł”, z których jest uprawniony do otrzymywania „*quantum*” niezbędnego dla wynagrodzenia duchownych. Kan. 1274 § 1, w rzeczywistości, mówi o diecezjalnej instytucji na rzecz utrzymania duchowieństwa, „*chyba że inaczej temu zaradzono*”. W oparciu o to wyrażenie wolno wnioskować, że wynagrodzenie duchownego może pochodzić z innych źródeł, które są podejmowane pojedynczo lub łączone ze sobą. Schematycznie istnieją trzy rodzaje źródeł dla koniecznego utrzymania:

- a) podmioty kościelne, dla których kapłani sprawują swoją posługę, zarówno w pełnym jak i niepełnym wymiarze czasu;
 - b) podmioty, z których kapłani otrzymują to, co odpowiada prawdziwej i właściwej pensji lub emeryturze, zgodnie z normami obowiązującymi w odpowiednim porządku prawnym;
 - c) diecezjalna instytucja lub fundacja.
- Uznaje się, że w praktyce istnieją kapłani, którzy jednocześnie pełnią posługę dla wielu *podmiotów*

ecclesiastical entities. Such ecclesiastical entities may be at the diocesan level or at a broader level. All of these entities are bound, by virtue of the service requested, to make their proper economic contribution, according to particular law.

The *payers of stipends* may be either ecclesiastical entities (imagine, for example, a Catholic school, etc.) or civil entities – whether private or public – for which the priests exercise a task, by virtue of an express or tacit mandate of their own Ordinary.

The *diocesan institute or fund* has the task, in those cases in which the designated level of remuneration for the individual cleric is not met, of supplementing the partial remuneration received from ecclesiastical entities or the stipend received from other sources. Nothing prohibits the entities subject to the Diocesan Bishop, or having contracted with him, from paying directly to the diocesan institute the contribution owed to the individual priest, if the fiscal system in use would make that advantageous.

The taking into account of all the possible sources of remuneration falls explicitly within the *ratio legis* intended by the canonical legislator. Such action is required both to express the unity of ministerial service of the priests incardinated in a diocese and to guarantee an adequate equalization of work and of remuneration between all the priests.

- 4.4. From the legislative references set forth above, one clearly deduces that, where a diocesan system

kościelnych. Takie podmioty kościelne mogą być na poziomie diecezjalnym lub szerszym. Wszystkie te podmioty zobowiązane są, na mocy uzgodnionej posługi, do dokonania właściwego wkładu ekonomicznego, zgodnie z ustawodawstwem partykularnym.

Płatnikami pensji mogą być zarówno podmioty kościelne (na przykład szkoła katolicka, itd.), jak i podmioty świeckie – prywatne lub publiczne – dla których kapłani wykonują zadanie, na mocy wyraźnego lub milczącego upoważnienia ich własnych ordynariuszy.

Diecezjalna instytucja lub fundacja w przypadkach, w których określony poziom wynagrodzenia dla danego duchownego nie został osiągnięty, ma za zadanie uzupełnienie częściowego wynagrodzenia otrzymanego od podmiotów kościelnych lub pensji wypłaconej z innych źródeł. Nie zabrania się podmiotom podlegającym biskupowi diecezjalnemu, lub mającym z nim umowę, wpłacania bezpośrednio do instytutu diecezjalnego wkładu przynależącego poszczególnemu kapłanowi, jeśli spowodowałoby to korzyści w związku z systemem podatkowym.

Uwzględnienie wszystkich możliwych źródeł wynagrodzenia spada wyraźnie w obrębie *ratio legis* zamierzonego przez ustawodawcę kanonicznego. Takie działanie jest wymagane zarówno po to, aby wyrazić jedność pełnionej posługi kapłanów inkardynowanych do diecezji, jak i zapewnić odpowiednie wyrównanie pracy i wynagrodzenia pomiędzy wszystkimi kapłanami.

- 4.4. Z przedstawionych powyżej procedur prawnych wyraźnie wnioskuje się, że gdzie diecezjalny system

of remuneration is in existence, *it is not permitted for the individual cleric to "refuse" the relevant contribution derived from one of the available sources or to "not request" whatever belongs to him*, and, at the same time, to claim the usual supplement. By such an act, in fact, he would damage the entire system that, in concrete, is interrelated in a manner that is akin to the relationship described by the principle of physics known as "communicating vessels": that which the individual refuses must be paid by the common fund, resulting in damage to the others drawing from the common fund.

With respect to the inclusion of pensions collected, *or which could be collected* (inasmuch as they are owed, if requested, by the State), one notes that, taking into account the state of the economic resources of the diocese and of the specific context of the general principles set forth above, they could be included in the calculation of remuneration. If one considers the necessary equality that should exist among the priests of a diocese, it may be appropriate or necessary to include in the pool of resources to be redistributed all those incomes that are able to be objectively quantified. It is not only licit but also appropriate to take into account – whether partially or totally, depending on the circumstances – the income received by the individual, as long as it does not come from strictly personal savings. There have been some objections that pensions should be considered as income from personal resources and not be

wynagrodzenia istnieje, poszczególnemu duchownemu *nie zezwala się „odmówić” odpowiedniego wkładu pochodzącego z jednego z dostępnych źródeł lub „nie zażądać” czegokolwiek należącego do niego*, a jednocześnie ubiegać się o zwykły dodatek. W rzeczywistości poprzez takie działanie, mógłby zniszczyć cały system, konkretnie powiązany ze sobą w sposób, który jest podobny do relacji opisywanej przez zasadę fizyczną znaną jako „naczynia połączone”: jednostka, która odmawia, musi być wypłacona przez wspólny fundusz, wyrządzając szkodę dla poborów innych ze wspólnego funduszu.

W związku z włączeniem gromadzonych emerytur, *lub które mogą być gromadzone* (o tyle, o ile się należą, po ubieganiu się ich od państwa), można zauważyć, że biorąc pod uwagę stan zasobów ekonomicznych diecezji i specyficzny kontekst ogólnych zasad określonych powyżej, mogą być one uwzględnione przy obliczaniu wynagrodzenia. Jeśli weźmie się pod uwagę konieczną równość, która powinna istnieć pomiędzy kapłanami w diecezji, może być stosowne lub konieczne uwzględnienie w puli zasobów do podziału wszystkich tych dochodów, które są możliwe do obiektywnego określenia. Branie pod uwagę – całkowicie czy częściowo, w zależności od okoliczności – dochodu uzyskanego przez jednostkę, jest nie tylko legalne, ale także właściwe, o ile nie pochodzi on ze ściśle osobistych oszczędności. Istniały pewne zastrzeżenia, że emerytury powinny być traktowane jako dochód z osobistych zasobów, nieksięgowany we wspomnianej

figured into the accounting. However, other than the practical difficulty involved in a system of remuneration that seeks to encompass even personal income derived from inheritances or from capital, one cannot forget that a pension “owed” by the State and income from personal goods are economic goods that are quite different.

- 4.5. The *statutes* and *by-laws* of a diocesan fund, regardless of whether it has been erected as a juridical person, are true and proper particular norms, as long as they were established or approved by the diocesan bishop and published. As such, they have full validity as long as they are *not contrary* to the universal laws. Given the nature and the relative breadth of the power of the diocesan bishop (cfr. cann. 383, § 1 and 291), decisions concerning the extension of particular laws which are either *secundum legem* or *praeter legem* fall within his discretion.

Even though the relevant norms presently in effect in the Diocese of XXX are designated as *Guidelines*, it is clear that those Guidelines which set forth precise “dispositions” – such as the one now being examined – must substantially be considered as diocesan regulatory norms, inasmuch as they are expressly approved and published by the Diocesan Bishop.

- 4.6. The present case does not, moreover, present circumstances for invoking the principle of canonical equity. “*Aequitas canonica*” is a canonical notion that comes into play at the moment that the law is applied, to correct any abstractness in the law that would render it

instytucji. Jednak poza praktycznymi trudnościami związanymi z systemem wynagrodzenia, który ma na celu objęcie nawet dochodu osobistego pochodzącego ze spadków lub z funduszy, nie można zapominać, że emerytura „otrzymywana” od państwa i dochody z dóbr osobistych to dobra ekonomiczne, które są dość różne.

- 4.5. *Statuty i regulaminy* funduszu diecezjalnego, niezależnie od tego, czy został on ustanowiony jako osoba prawna, są prawdziwymi i właściwymi normami partykularnymi, o ile zostały one przyjęte lub zatwierdzone przez biskupa diecezjalnego oraz opublikowane. Jako takie, mają pełną ważność tak długo, jak *nie są sprzeczne* z prawem powszechnym. Biorąc pod uwagę charakter i zakres władzy biskupa diecezjalnego (por. kan. 383 § 1 i 291), decyzje dotyczące rozszerzenia prawa partykularnego, które są albo *secundum legem* albo *praeter legem*, zależą od jego osądu.

Choć odpowiednie normy obecnie obowiązujące w Diecezji XXX są oznaczone jako *Wytyczne*, oczywiste jest, że te Wytyczne, które precyzyjnie określają „rozporządzenia” – takie jak to obecnie badane – muszą być zasadniczo traktowane jako diecezjalne normy regulacyjne, o ile są wyraźnie zatwierdzone i opublikowane przez biskupa diecezjalnego.

- 4.6. Niniejsza sprawa nie przedstawia zresztą okoliczności dla przywołania zasady słuszności kanonicznej. „*Aequitas canonica*” jest pojęciem kanonicznym, które zostaje uruchomione w momencie, w którym prawo jest zastosowane w celu skorygowania wszelkiej abstrakcyjności

inadequate or unjust in relationship to a concrete situation. A norm such as the one here in question, however, could be considered to be contrary to canonical equity only in the case that it, when considered in itself and not in its application, would be contrary to natural right. The diocesan norm in question, as such, does not injure in any way the right of the individual cleric to adequate remuneration; it serves, rather, to guarantee it. It constitutes a stimulus so that the negligence of some would not cause damage to the well-being of the others.

5. Having confirmed its competence, in accordance with art. 158 of the Ap. Const. *Pastor bonus*, with respect to questions of *conformity*, this Pontifical Council for Legislative Texts

DECLARES

that *Guideline 12* (formerly 21) as cited above is not contrary to the universal laws of the Church.

The present Decree is to be communicated to the Bishop of XXX, and to the Reverend Procurator/Advocate.

+ Julián Herranz
Archbishop President

+ Bruno Bertagna
Bishop Secretary

Vatican City, April 29, 2000

w prawie, które to prawo czyniłoby nieadekwatne lub niesprawiedliwe do konkretnej sytuacji. Rozważana norma, jakkolwiek mogłaby być uznana za sprzeczną ze słusnością kanoniczną tylko w przypadku, kiedy rozpatrywana jest sama w sobie, a nie w jej stosowaniu, co byłoby sprzeczne z prawem naturalnym. Rozważana norma diecezjalna jako taka nie narusza w żaden sposób prawa danego duchownego do odpowiedniego wynagrodzenia; służy raczej jego zagwarantowaniu. To stanowi impuls, że zaniedbanie niektórych nie powoduje szkody dla dobra innych.

5. Po potwierdzeniu swojej kompetencji, zgodnie z art. 158 konstytucji apostoelskiej *Pastor bonus*, w odniesieniu do kwestii *zgodności*, Papieska Rada ds. Tekstów Prawnych

DEKLARUJE

że *Wytyczna 12* (poprzednio 21), zgodnie z tym, co powyżej, nie jest spreczna z prawem powszechnym Kościoła.

Niniejszy dekret ma zostać przekazany Biskupowi XXX oraz wielebnemu Prokuratorowi/Adwokatowi.

+ Julián Herranz
Arcybiskup Przewodniczący

+ Bruno Bertagna
Biskup Sekretarz

Watykan, 29 kwietnia 2000 r.

Ks. PAWEŁ LEWANDOWSKI

**GODZIWE UTRZYMANIE
PREZBITERÓW DIECEZJALNYCH
W POLSCE**

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW I PRZYJACIÓŁ
WYDZIAŁU PRAWA KATOLICKIEGO UNIwersYTETU LUBELSKIEGO

Lublin 2019

Recenzenci

ks. prof. dr hab. Tomasz Rozkrut
ks. dr hab. Mirosław Sitarz, prof. KUL
ks. prof. dr hab. Wiesław Wenz

Opracowanie redakcyjne

ks. Paweł Lewandowski

Projekt okładki

Studio R-ka

© Copyright by Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół
Wydziału Prawa KUL
ISBN 978-83-956633-1-4

Wydawca

Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół
Wydziału Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
Al. Raławickie 14, c-742, 20-950 Lublin
tel./fax 81 445-37-42

Wykonanie

Studio R-ka, ul. Lasockiego 15, 20-612 Lublin